

EEN PLEK VOOR GOD

Trekkersdienst in het bos van Staverden

'En hij bouwde daar een altaar voor de Here'. Genesis 13 : 18

Gemeente van onze HEER Jezus Christus,

Trekkersdienst. Ik weet niet of er hier echte trekkers zijn. Mensen die per fiets of al lopend voorttrekken over de Veluwe.

Van pleisterplaats naar pleisterplaats.

Weet u wie een echter trekker was?

Abraham.

Hij trok met Sara over eindeloze afstanden.

Van de ene plek naar de andere.

Begonnen in Oer, getrokken naar Charan, verder naar het zuiden.

Naar Kanaän. Het beloofde land.

Een tentenbewoner.

Hij bivakkeerde nooit in een huis; steeds in een tent.

Een kampeerder. Een trekker.

Eerst was hij ook nog in het gezelschap van zijn neef Lot.

Maar toen die zijn eigen route ging en toch voor de stad koos, gaf God aan Abraham de opdracht: trek het hele land door.

Maak kennis met alle streken van dit land, dat ik aan jouw nakomelingen zal geven.

Het beloofde land....

Abraham. Een trekker.

Een profeet noemt hem later 'een zwervende Arameeër'.

Want hij kwam uit Aram, d.i. Mesopotamië, waar Oer lag.

Een mens onderweg, altijd onderweg.

Wel blijft hij soms een poos op één bepaalde plek.

Zo verblijft hij lange tijd in Bethel, en in Berseba, en in Mamre.

Mamre.

Daar zet Abraham op een keer zijn tenten op.

Hij bivakkeert er met zijn hele hebben en houwen en dat is nogal wat.

Hij heeft knechten, slavinnen, een ontzaglijke veestapel: schapen, lammetjes, geiten, runderen, ezels, kamelen.

Dat vraagt dus om een heel tentenkamp!

Abraham is rijk aan geld en goed.

Alleen grond. Die bezit hij niet. Nog geen vierkante centimeter...

Mamre is bosrijk. Er staan veel eikenbomen.

Er zal daar, denken de geleerden, een gewijde plaats in het bos zijn geweest, voor de Kanaänitische goden.

En wat doet Abraham dan?

Hij bouwt op die plek een altaar voor de Here.

Een plek voor God.

Net zo'n plek als hier: onder de eikenbomen van Mamre.

Hij maakt plaats voor de dienst aan de ware God.

Trekkersdienst.

Want Abraham weet: zonder God kan het niet.

Zonder God kan ik niet leven, kan ik niet stilstaan, kan ik niet trekken.

En Abraham weet nog meer.

Hij weet: *God trekt met mij mee.*

Dat was een bijzondere belijdenis in zijn tijd.

Want de mensen in die tijd, in Kanaän, in Aram, in Egypte, geloofden dat een god alleen zeggenschap had in één stad.

Goden waren dáár, in de steden, gevestigd.

Elke stad had zo zijn eigen god.

Maar Abraham is geroepen door de God van hemel en aarde.

Die regeert over de hele wereld, ja, over het heelal – de sterren.

Die gaat me je mee, overal waar je heentrekt.

God is weleens genoemd 'de Trekgod' (M. Buber).

Hij die meetrekt.

In dat geloof leeft de aartsvader van Israël.

Abraham weet niet zoveel van God.

Hij heeft wel diens stem gehoord, die hem wegtrok uit Oer en Charan.

Die hem beloofde zijn God te zijn en die van zijn 'zaad', zijn kinderen.

Zo bouwt Abraham in Mamre zijn altaar.

Bestaande uit stenen en aardkluiten, denk ik zo.

Plek voor God.

Daar roept hij de Naam van de HEER aan.

En – op een altaar breng je een offer.

Want 'altaar', dat betekent een plaats van verzoening.

Zo heeft de Here God dat beschikt.

Hij schenkt verzoening van zonden aan de offeraar, die eerbiedig tot Hem nadert.

Zo wijst dat altaar van Abraham – zonder dat hij dat wist – naar dat hoogste altaar dat later werd opgericht: het kruis van Christus.

Dat zien wij in geloof als het kruis van de verzoening.

Daar werd de Heiland geofferd, liet zich offeren.

En de vrucht van zijn offer?

Reiniging, vergeving, genade, voor ieder die op dat offer ziet en op dat offer zijn geloof bouwt.

Ook voor u en mij.

'En hij bouwde daar een altaar voor de Here'.

Zo'n plek voor God, in het bos van Mamre, is niet alleen een plaats van verzoening, ook een plaats van dankbaarheid en van inspiratie.

Dankbaarheid: Abraham dankt God voor zijn zegeningen, voor wat God hem gaf aan rijkdommen en gaven.

En hier vindt hij inspiratie: nu kan ik weer verder. Want... de Here gaat mee!

Dit alles is een gelijkenis van *ons* leven.

Wij allemaal zijn trekkers.

We trekken door het leven heen.

Van geboorte naar sterven, door jaren en dagen van leven heen.

Een oude bekende uitspraak luidt: 'We zijn allemaal reizigers op weg naar de eeuwigheid'. Ja, dat is zo.

Sommigen van ons zijn nog maar net op weg, als je vijf jaar bent, of tien, of zestien.

Anderen zijn al jaren onderweg, al vijftig, zeventig, tachtig.

Hoe lang nog?

Nu de vraag van vanmorgen: *gaat u met God?*

Rekent u met Hem?

Staat Hij in het middelpunt van uw leven?

Leeft u van zijn verzoening, zijn genade, zijn trouw?

Er is een oud lied dat aanspoort:

'Ga niet alleen door 't leven,
die last is u te zwaar;
laat Eén u sterkte geven;
ga tot uw Middelaar'.

Dat is: tot Jezus, Gods Zoon.

Niet zonder God.

Hij wil meetrekken met u, met jou. Altijd.

Om u te bewaren, te beschermen, te helpen, te steunen.

Vandaag zijn we hier in de Trekkersdienst in Staverden.

Het lijkt een klein beetje, stel ik me zo voor, op dat eikenbos bij Mamre.

Zouden hier al mensen hebben gewoond in de tijd van Abraham?

Zesendertig eeuwen geleden, in de Bronstijd?

Ja, toen woonden er al mensen op de Veluwe.

Misschien was er hier in de buurt wel zo'n heilige plaats...voor de goden.

Later, veel later, hebben de kasteelbewoners hier een kapel gebouwd.

Een plek voor de ware God, de God van Israël, de Vader van Jezus Christus.

Nu zitten wij hier.....

Heeft u *thuis ook* zo'n plekje waar u de Here God zoekt en vindt?

Dat hoeft geen kapel te zijn en ook geen eikenbos.

Misschien is het uw slaapkamer, waar u stil bent en bidden kunt.

Of uw bureau, waar u uw bijbel opent en leest en bidt en dankt.

Of uw keukentafel, of uw bed, of uw stadstuinje.

Elke plaats kan een plek voor God zijn.

Een plek, waar de Schriften open gaan en Gods beloften naar je toe komen.

Een plek, waar je je hart voor Hem uitstort, geen mens hoort het, Hij wel.

Een plek om te danken voor al het goed, te smeken om genade.

Een plek om inspiratie op te doen voor het soms zo drukke leven van alledag.

Plek voor God. En tijd voor God. Stille tijd.

Komt er wat van bij u?

Ik raad het u ten zeerste aan.

Ook kinderen mogen natuurlijk zo'n plekje hebben.

Je kamertje, dat hoekje.

Er is een visserslied waarin de regel voorkomt: *'Here , trek mee, door stormen en door zee'*.

Daarin wordt ook weer beleden: God trekt mee, je hoeft niet alleen door het leven.

Ook niet als de stormen woeden en zeeën van zorg je benauwd maken.

God trekt mee.

Vertrouw jezelf in geloof maar aan Hem toe.

Dat mag en dat kan.

Hij trékt zelfs aan ons: kom toch met Mij mee.

Waarheen?

Naar het beloofde land.

Nee, niet naar het Kanaän van Abraham.

'Het land van louter licht, waar heiligen heersers zijn'

Daar gaat het heen. Naar Gods koninkrijk.

Naar ons eeuwig Thuis.

Loof God, dank Jezus Christus, leef uit de heilige Geest. Amen.